

Дѹши наистина да сѣ умрѣли сѣ свѣршѹване на дни-те имѣ. Отъ тахѹ до 300 дѹши убиватѣ неѹчени-те ни хѣкими и билери сѣ илаци-те си, заѹо-то като непо-здраватѣ сѣща-та болѣсть, давѣтъ илачѣ напосоки, кой-то за настоѹща-та имѣ болѣсть става стрѣва, и сѣ тойзи начинѣ преди време праѹатѣ болни-те си на онзи свѣтъ. Останали-те 500 дѹши ги зараватѣ живи въ земля-та; заѹо-то като стисни счи болныатѣ и пред-ставѣ да дѣха, считатѣ го за умрѣлъ; тосѣ частъ на-ченатѣ да плачатѣ; едни ги кѣпатѣ, дрѹги отиватѣ да мѹ копатѣ грѣва, а дрѹги грѹхатѣ жито-то мѹ и месатѣ или зарѣчатѣ хлѣбатѣ мѹ на фѣрна-та; сѣ едно сасво сички-те бѣрзатѣ, пѣскоро да зароватѣ умрѣлыа, и тѣй безѣ да мыслатѣ че болныа може да ѣ примрѣлъ (баалдисѣлъ); въ нѣколко (подирѣ 6 или 8 часа, а твѣрдѣ рѣдко да го дѣржатѣ 24 часа, занесатѣ та го зараватѣ живѣ, и са хвалѣтъ, че на мнимѹмрѣлыа стертѣ-тѣ была чиста като на живѣ челоѹѣкъ, а неѣрѣватѣ и не са ѹсѣщатѣ, че наистина ѣ живѣ този мертѹецѣ. Въ тойзи слѹчай родители-те и роднини-те и сички-те кѣѹци, забравѣтъ люѹбѣвѣ-тѣ на умрѣлѣатѣ, и негоѹа-та добрина доде ѣ живѣлъ сѣ тахѣ, и ставѣтъ за него страшни врагоѹе, бѣрзатѣ единѣ часѣ по скѣро да го изѹадатѣ отъ кѣща-та си, и да го зароватѣ живѣ, като че ѹѣ имѣ сасипи кѣща-та, или ѹѣ ги изѹде ако полежи въ кѣща-та имѣ е-динѣ или два дѣна и повѣче. Твѣрдѣ добрѣ знаѣтъ слово-то „примрѣлъ“ и са чѹвали че мнозина са изѹа-ждали отъ грѣѹѹе-те, свѣри или дрѹги ѹо сѣ са слѹ-чавали сколо грѣѹища-та, и сѣ чѹвали гласѣ, подѣ грѣѹа, и като раскѣпатѣ грѣѹа изѹаждатѣ умрѣлыа